

Naar saa det ærede Medlem taler om, at Danmark og Sverige har haft en parallelt løbende Seddelpolitik i Aarene indtil 1920, først efter 1920 skiltes de, vil jeg minde det ærede Medlem om, at den Seddelpolitik, som det blev nødvendigt for Nationalbanken at føre i Aarene 1919—20, maatte blive en Inflationspolitik, som havde til Følge et Fald i Kronekursen fra ca. Pari ned til ca. 50 pCt. deraf, og noget dertil svarende har aldeles ikke fundet Sted i Sverige. Det er i 1919, Skellet kommer. En Seddelmasse paa 524 Millioner for Danmark, sammenlignet med en Seddelmasse paa 742 Millioner for Sverige med den dobbelte Befolkning, viser da ogsaa, at der i Danmark er ført en Seddelpolitik af en langt mere skæbnesvanger Art end den, der er ført i Sverige. Og Ansvar for derfor paahviler den Regering, som stillede saa voldsomme Krav til Seddelbanken som Ministeriet Zahle i Aaret 1919. Udenom dette kommer det ærede Medlem ikke.

Rode: De Tal, jeg nævnte for den danske og den svenske Seddeludstedelse, refererer sig til Aaret 1919 ultimo. Det ærede Medlem Hr. Kragh talte nu om et Tal, som var naaet i Danmark i April 1920. Det svenske Tal i April 1920 er betydelig større end det Tal, som findes ultimo 1919 i Sverige. Jeg har ikke Tallene ved Haanden, men saaledes er Forholdet.

Kragh: Det ærede Medlem Hr. Rode paastaar, at det Tal, jeg har nævnt for den svenske Seddelmasse i April 1920 paa 742 Mill. Kr., er væsentlig højere end det, der fandtes nogle Maaneder forud. Det ærede Medlem er her paa Vildspor, idet den svenske Seddelmasse i Oktober 1919 laa nogle Millioner højere, paa 751 Millioner. Og naar nu det ærede Medlem vil hævde, at Bevægelsen i Danmark og i Sverige, hvad Seddelmassen angaar, har været væsensforskellig siden 1920, vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han ogsaa her er paa Vildspor, og det undrer mig, at han kan fremsætte en saadan Udtalelse, thi baade i Sverige og i Danmark har Seddelmængden siden 1920 været aftagende. I hvert Tilfælde har det været Hovedretningslinien i Bevægelsen. Og naar vi her i Danmark ikke paa dette Omraade har kunnet holde Trit med Sverige, skyldes det to Ting: for det første de store Sammenbrud i Danmark, som Sverige ikke har oplevet noget tilsvarende til, og den Kronekurs, som vi havde at imødegaa dem med, og som i første Række var foranlediget ved

Inflationspolitikken i 1919 og det voldsomme Kronefald, som karakteriserede dette Aar; og dernæst det overordentlig væsentlige, at Sønderjyllands Tilbagevenden til Danmark krævede en Finansiering, til hvilken noget tilsvarende aldeles ikke fandtes i den svenske Finanspolitik gennem disse Aar, hvilket jeg ogsaa antager, det ærede Medlem vil erkende.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 102 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 342 af 7. August 1922 om Hærens Ordning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 6802; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2379).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg A. Sp. 6805) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd, for saa vidt angaar Hæren.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 6803; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2381).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.